

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 2748/10
13.05.2010. godina
Beograd

kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vesne Popović, predsednika veća, Vide Petrović-Škero i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici maloletnih tužilaca M.S. i M.S., oboje iz s. G.V., koje zastupa otac B.S. iz s.G.V., čiji je punomoćnik R.F., advokat iz V., protiv tuženog B.J. iz R., radi izdržavanja, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.1944/09 od 12.11.2009. godine, u sednici održanoj 13.05.2010. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Vranju Gž.1944/09 od 12.11.2009. godine i presuda Opštinskog suda u Vranju P.br.1379/06 od 27.08.2009. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vranju P.br.1379/06 od 27.08.2009. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se obaveže tuženi da na ime svog doprinosa u izdržavanju unučadi M. i M. plaća mesečno po 25% od svoje mesečne zarade koju ostvaruje kod Kompanije S. a.d. u V., počev od 01.09.2006. godine do 01.04.2008. godine, tako što će se naložiti blagajni S. da vrši obustavu od mesečne zarade tuženog u navedenom procentu i da vrši isplatu na ime doprinosa u izdržavanju unučadi tuženog ocu maloletnih tužilaca B.S. i zahtev za naknadu troškova parničnog postupka. Stavom drugim izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž.1944/09 od 12.11.2009. godine odbijena je kao neosnovana žalba maloletnih tužilaca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužioci su izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu čl.399. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je našao da je revizija osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, maloletni tužioci su rešenjem Centra za socijalni rad u V. od 28.07.2003. godine povereni na čuvanje, negu i vaspitanje ocu B.S. Istim rešenjem određen je način viđanja majke sa decom. Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Bujanovcu od 09.01.2007. godine, naloženo je majci maloletnih tužilaca da na ime svog doprinosa za izdržavanje dece plaća svakom po 3.000,00 dinara, počev od 30.05.2003. godine, dok za to postoje zakonski uslovi. Ovu obavezu majka maloletne dece nije izvršavala. Maloletna tužilja M. od 01.04.2008. godine živi sa majkom u B., dok maloletni tužilac M. i dalje živi sa ocem u selu G.V.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su zaključili da maloletna deca imaju žive roditelje koji su zdravi i sposobni da doprinose njihovom izdržavanju, te da zbog toga nemaju pravo na izdržavanje od tuženog.

Osnovano se u reviziji ukazuje da je zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Prema čl. 8. Porodičnog zakona, izdržavanje je pravo i dužnost članova porodice određenih ovim zakonom. Maloletno dete ima pre svega pravo na izdržavanje od roditelja, a pravo na izdržavanje od drugih krvnih srodnika u pravoj ushodnoj liniji ako roditelji nisu živi ili nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje (čl.154. stav 1. i 2. Porodičnog zakona).

Za obavezivanje krvnih srodnika je prema citiranoj zakonskoj odredbi potrebno da je ispunjen jedan od dva uslova: da roditelji nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje ili da nisu živi. U ovom slučaju nesporno je da su roditelji živi. U tom slučaju, tuženi bi mogao biti obavezan da doprinosi izdržavanju svojih unuka ukoliko roditelji nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje. Mogućnost roditelja da doprinose izdržavanju maloletne dece ocenjuje se kroz utvrđivanje sposobnosti roditelja za zaposlenje (ukoliko nisu zaposleni), ukoliko su roditelji zaposleni, kolika primanja ostvaruju, da li poseduju imovinu koja se vodi na njihovo ime, koliki su prihodi od te imovine, imaju li obavezu izdržavanja drugih lica pored obaveze izdržavanja maloletne dece, kolika je i kakva sposobnost roditelja da se bave dodatnim poslovima radi ostvarivanja odgovarajućih prihoda, kolike su potrebe samih roditelja. Sa druge strane potrebno je utvrditi potrebe dece (ishrana, obuča, odeća, školovanje, aktivnosti vezane za školu i van škole, briga o zdravlju) i to svakog deteta ponaosob, s obzirom na njihov uzrast. Stavljanjem u međusobni odnos potreba dece i mogućnosti roditelja, može se zaključiti da li roditelji imaju

dovoljno sredstava za izdržavanje mal.dece. Pri tome će sud uzeti u obzir ne samo njihovu zaradu i mogućnosti za sticanje zarade već i ono što su neosnovano propustili da zarade.

Kako je u postupku pred nižestepenim sudovima izostalo utvrđenje ovih odlučnih činjenica za pravilnu primenu materijalnog prava, to su nižestepene presude morale biti ukinute.

Na osnovu čl.407. stav 2. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Vesna Popović,s.r.